

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Advent

Un any més arribem a l'Advent, que vol dir vinguda, arribada. La vinguda del Senyor. És el principi de l'any litúrgic cristià i consisteix en un temps de preparació espiritual per a la celebració del naixement de Crist.

Correspon a les quatre setmanes que tenim abans de la celebració del Nadal, el naixement del Senyor. En aquest temps esperem la vinguda del Senyor, la desitgem, la demanem. És, per tant, un temps d'espera o d'esperança, sobretot. El desig d'aquesta vinguda i la certesa que està venint fonamenta la nostra esperança.

Una vegada una persona em va preguntar: però si Jesús ja va venir fa dos mil anys, i ja sabem que va venir, perquè l'esperem ara? La resposta és senzilla i surt de la nostra fe en la paraula del Senyor. I és que,

si bé és cert que creiem de debò que Jesús va néixer fa dos mil anys a Betlem de Judà, també és veritat que creiem que continua venint, continua present.

Per això es parla de les tres vingudes de Jesús. La primera quan, encarnat en el si de Maria Verge, va néixer a Betlem. La segona, que serà quan ell tornarà a la fi del temps: «Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'Home vindrà a l'hora menys pensada» (Mt 24,44). Però hi ha també una tercera vinguda de Jesús, la que fa contínuament, cada dia. Ell ve a nosaltres a través de l'Església, a través dels sacraments, a través de la seva Paraula. Perquè creiem que ve de veritat a cada celebració de l'Eucaristia i en la litúrgia, creiem que fa present els misteris de la seva vida, mort i resurrecció al llarg de tot l'any: «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

És per això que els cristians creiem que la celebració del naixement del Senyor, el Nadal, no es una commemoració, no és la celebració del seu aniversari, sinó que Ell vindrà realment a nosaltres i al món, i per això necessitem preparar-nos amb aquest temps de l'Advent.

Si un dia ens anunciessin que una persona molt important, o algú que estimem i valorem molt però que fa temps que no hem vist, vindrà a casa nostra a visitar-nos, no faríem el possible per a preparar-nos, per a rebre'l com es mereix?

Aquest és Jesús, que va venir al món, va complir la missió que el Pare li havia encomanat, ens va salvar i després de morir a la creu va ressuscitar. I ara torna, com va dir, per ser amb nosaltres sempre!

ENTREVISTA

Seny ecològic

BERNAT SELLARÈS

«La majoria de la població mundial vivim en ciutats allunyades de l'estat natural original, però no podem oblidar que les cases on vivim s'erigeixen sobre la natura; per tant, progressar econòmicament significa per obligació preservar aquesta natura, casa nostra». Bernat Sellarès, economista i filòsof, coordinador del moviment internacional d'economistes promogut pel Papa *Economy of Francesco*, reflexiona sobre la sobreproducció en un món on els recursos són limitats a *Economia i ecologia* (Claret).

Què pretens transmetre en el llibre?

Intento explicar per què hem arribat fins a aquest sense sentit on la natura és cíclica i circular i, en canvi, volem que l'economia creixi il·limitadament. D'altra banda, el llibre aporta solucions a aquest problema a partir de les idees d'*Economy of Francesco*.

La fe ens pot ajudar a sortir de l'espiral productiva i consumista en la qual hi estem immersos?

Per descomptat. La fe ens ajuda a veure que per molt que produïm econòmicament hi ha una part del cor humà que només pot omplir-la Déu. El problema de la nostra civilització és que s'ha oblidat d'això, d'entendre que l'economia és un mitjà i que, quan esdevé un fi, això fa vacillar la flama de la vida espiritual i s'estenen els deserts exteriors com una extensió dels interiors.

Per què a través de la pregària és quan realment som lliures?

Aquesta és una de les propostes del llibre: retornar al que anomenem vida natural. Actualment vivim envoltats de dispositius i objectes totalment imprescindibles que fan créixer l'economia i destrueixen la natura. La vida natural seria aquell tipus de vida on som veritablement lliures, on no depenem de cap cosa material per viure amb plenitud. Expandir aquest tipus de vida —la pregària n'és un exemple insigne— faria compatible el progrés amb el decreixement.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

«Veniu, Senyor Jesús!»

Dissabte de la setmana passada, al vespre, abans de sopar, el pare aplegà els tres fills, entre deu i disset anys i els digué: «Demà és l'últim diumenge de l'any litúrgic. El cap de setmana següent començarà el nou. Sabeu com es diu el primer temps de l'any litúrgic?». La filla, que és la mitjana, respongué d'immediat: «Advent! Ens ho va dir la catequista, dimecres passat». «Nosaltres també n'hem parlat a la preparació de la confirmació», afegí el fill gran. El pare, animat per la bona recepció del tema, els digué: «Què en sabeu més de l'Advent?». I aquí començà la pluja d'idees: «És temps d'esperança. És important perquè sense esperança no es pot viure. Sense esperança la vida és trista, monòtona, buida i no té sentit. Anuncia que vindrà Jesús per Nadal. És un temps de preparació per l'esdeveniment. S'ha de fer el pessebre». «Cada dia hem d'obrir una finestra del calendari d'Advent», afegí, encara, el petit... «Per aquells dies es va presentar Joan Baptista, que predicava en el desert de Judea dient: "Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop"» (Mt 3,1-2).

El pare completà les aportacions dels fills dient: «L'Advent és un dels temps litúrgics importants. És l'actualització de l'espera del Messies. Ens prepara per la vinguda del Senyor en la festa de Nadal, un gran esdeveniment de la història de la Salvació. És la possibilitat de preparar-nos per reviuir-lo en el nostre present. I és ben cert que el calendari, la corona d'Advent i preparar el pessebre ens hi ajudaran. També la pregària de cada nit, abans d'anar a dormir i la que fem en família el diumenge al vespre. Repetir-nos de tant en tant: "Veniu, Senyor Jesús!". I estar atents per acollir-lo, el dia de Nadal i cada dia.»

«Per això, estiguen a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada» (Mt 24, 44). Ell passa i torna a passar. Estiguem atents! Vetllem! Preparem la seva vinguda en els nostres cors, en les nostres famílies, en les nostres parròquies, en les escoles, en els tallers i les oficines... Arreu! Perquè Ell ve, vol estar amb nosaltres, fer realitat la nostra esperança i donar sentit a les nostres vides. Encoratjar-nos a servir i estimar.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Discernimiento y esperanza

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Tantas veces, cuando pensamos en alguien a quien amamos, nos gusta recordar anécdotas, encuentros, hechos de su vida...

Al inicio de un nuevo año litúrgico retomamos de manera ordenada los misterios fundamentales de nuestra fe, en torno siempre al amor al Señor. Sin embargo, esto no es exactamente así. Si subimos a una torre alta de una iglesia, al ascender por la escalera de caracol, vamos repitiendo las mismas vistas, pero nunca de manera igual, sino semejante, porque en cada una de las vueltas nos encontramos en una perspectiva superior.

En el año litúrgico que iniciamos, nos impele el amor y la esperanza: Revivamos los encuentros con el Señor, y esto de una manera más plena y entregada.

El Señor vendrá, hoy y siempre. En los días previos a la Navidad se nos invita a preparar el encuentro. En cualquier encuentro y celebración entre nosotros, pensamos en los mil detalles que preparen lo mejor posible el acontecimiento. En Adviento se nos invita a un discernimiento cotidiano y una respuesta generosa. El Señor viene. Preparemos el camino. El discernimiento «es un instrumento de lucha para seguir mejor al Señor. Muchas veces esto se juega en lo pequeño».

María nos enseña a vivir y a comunicar. Que Ella nos ayude a ser pregoneros del amor del Señor que viene. Junto a los hermanos hablemos con nuestra Madre. «Conversar con ella nos consuela, nos libera y nos santifica» (GE 169,176).

Lectures de la missa diària i santoral

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 (o bé: Is 4,2-6) / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Sadurní, Serní o Cerní, bisbe de Tolosa de Lengüadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dimecres [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21,24-27]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companyys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dissabte [Is 30,19-21,23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1,6-8]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes. Sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ † Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 11,1-10 / SI 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església. Santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

Intencions del Sant Pare per al mes de desembre

Preguem perquè les organitzacions de voluntariat i de promoció humana trobin persones que vulguin comprometre's amb el bé comú i buscar noves vies de col·laboració a nivell internacional.

DIUMENGE I D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem.

Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veniu, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè, de Sió, en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor».

Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra.

Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

Salm responsorial (121)

R. Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor».

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor». / Ja han arribat els nostres peus / al teu lliandar, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu». / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home, passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fora pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fora presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén.

En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sión saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén».

Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzará la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra.

Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

Salmo responsorial (121)

R. Vamos alegres a la casa del Señor.

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / haya paz dentro de tus muros, / seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: Dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre».

COMENTARI

L'Advent és espera, esperança, vetlla

IGNASI RICART, CMF

En homenatge a Ignasi Ricart, claretí, EPD, dediquem aquest diumenge d'Advent a repassar comentaris previs de la Paraula.

El món, la història encara no s'han acabat. Res no quedarà tal com és. El futur és, com el present, alhora llum i fosc. Però el nostre futur és Crist. Ha vingut i tornarà; sempre és el qui ve. I nosaltres esperem el seu dia, el seu Advent, adveniment. Advent vol dir arribada: la vinguda de Crist en la veritat i la claredat. I Déu ens espera: ens dona el temps present com a temps de gràcia, com a camí cap al futur. «Jo soc el camí», ens diu Crist. Hi ha esdeveniments del futur que ens poden influir. Però el gran esdeveniment que esperem no té cap data en el nostre calendari. «No sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor». «Fins que l'amo de la casa hagués sabut a quina hora de la nit havia de venir el lladre», és temps de l'espera: visquem amb responsabilitat el moment present, tot mirant el Senyor que vindrà en el seu dia. Llavors vindrà el Senyor sobre els núvols del cel amb gran poder i majestat. «Estigueu a punt!»

Comptem amb la teva vinguda, Senyor? De debò que t'estem esperant? Estem disposats a treballar pel Regne de Déu? O bé estem ensopits en l'anar fent sense massa il·lusió perquè el nou Advent ens canviï l'actitud passiva i ens faci més comunitaris? Estiguem alerta, pregant! Així experimentarem la presència salvadora del Senyor. La vigilància permanent és la resposta fonamental que cal donar al Senyor que ve. L'Advent és un temps de la gran esperança que prové de la fe. Però l'amor és la força de l'esperança que ens fa caminar. L'esperança cristiana ens fa capaços de remuntar les tragèdies humanes. Els cristians hauríem de saber interpretar els moments més foscos de la història com a signes d'alliberament. I tot seguit recolzar tots els projectes d'alliberament humà endegats pels homes i dones d'arreu del món.

La perspectiva de la vinguda del Senyor esperona el desig i la voluntat de caminar i de treballar. Com més confiem en Aquell que esperem, més sentirem la joia d'esperar l'alliberament que ell porta a tota la humanitat tan inclinada al pessimisme. Desvetllem l'esperança i sortim a l'encontre del Senyor. Que no ens passi de llarg perquè no l'hem esperat.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Diumenge 27, a les 12.15 h. Confirmacions a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

Dilluns 28, a les 11 h. Formació de preveres joves al Bisbat.

Dimarts 29, a les 20 h. Admissió a ordes al Seminari.

Dimecres 30, a les 13 h. Benedicció de l'Oratori de Cures paliatives. A la Universitat Internacional de Catalunya (Hospital General de Catalunya, a Sant Cugat del Vallès).

Divendres 2, a les 19 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Sadurn de Montornès del Vallès.

Dissabte 3, a les 19 h. Entrega dels premis de Terrassenc de l'Any al Teatre Principal de Terrassa.

Cristau celebrà l'Eucaristia a la Parròquia de la Mare de Déu del Roser de Les Fonts (Terrassa). Després presidí l'Adoració del Santíssim que cada dilluns organitza el grup *Hakuna*.

Un nou pis de Càritas a Sant Cugat del Vallès. El dijous 17 de novembre, a les 6 de la tarda, Mons. Salvador Cristau va beneir i inaugurar un pis de Càritas Parroquial per a dones amb fills i sense recursos al barri de Volpelleres de Sant Cugat del Vallès. Forma part del projecte «Sense Ilar» de Càritas Diocesana de Terrassa.

L'orgue de Sant Cugat ja sona complet. El mateix dijous, a les 8 del vespre, el Sr. Bisbe celebrà l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès i beneí la reforma i ampliació de l'orgue.

Primera trobada d'adolescents. La primera trobada d'adolescents de grups de parròquies d'aquest curs tingué lloc el divendres 18 de novembre a la Parròquia de Sant Esteve de Granollers. Mons. Cristau presidí aquesta trobada organitzada per la Delegació de Joventut. Mn. Àlex Serra és el nou delegat.

Presentació de la nova edició del Missal Romà. El dissabte 19 de novembre, a la Sala Capitular de la Catedral, tingué lloc la presentació de la nova edició en català del Missal Romà. Mn. Joan Baburés, delegat de Litúrgia de Girona i coordinador de l'edició a càrrec de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia en feu la presentació.

Confirmacions a Caldes de Montbui. El dissabte 19 de novembre, Mons. Salvador Cristau celebrà l'Eucaristia a la Parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui i confirmà 6 joves d'aquella parròquia.

Agenda

Cadena de Pregària per les Vocacions. El dimecres dia 30 correspon a la diòcesi de Terrassa. Aquell dia es clou la cadena duta a terme per les deu diòcesis amb seu a Catalunya durant tot el mes de novembre. Es pot comunicar l'estona de pregària a www.cadenadepregaria.cat.

Conferència. «Testimoni de conversió», a càrrec d'Oriol Jara, guionista de TV. Dijous dia 1 de desembre a les 20.30 h. Lloc: Casa Abacial del Monestir de Sant Cugat del Vallès.

Cinema espiritual. La diòcesi de Terrassa organitza dues projeccions a la Universitat Autònoma mitjançant el Servei religiós SAFORUAB i dues a Granollers. Informació: delegacioapostolatseglar@bisbatdeterrassa.org.

Notícies

El Sr. Bisbe coneix de prop Hakuna. El dilluns 14, al vespre, Mons. Salvador

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Adviento

Un año más llegamos al Adviento, que significa venida, llegada. Se trata de la venida del Señor. Es el principio del año litúrgico cristiano y consiste en un tiempo de preparación espiritual para la celebración del nacimiento de Cristo.

Corresponde a las cuatro semanas que tenemos antes de la celebración de la Navidad, el nacimiento del Señor. En este tiempo esperamos la venida del Señor, la deseamos, la pedimos. Es, por tanto, un tiempo de espera o de esperanza sobre todo. El deseo de esa venida y la certeza de que está viniendo

fundamenta nuestra esperanza.

Una vez una persona me preguntó: ¿pero si Jesús ya vino hace dos mil años, y ya sabemos que vino, porque le esperamos ahora? La respuesta es sencilla y sale de nuestra fe en la Palabra del Señor. Y es que, si bien es cierto que creemos de verdad que Jesús nació hace dos mil años en Belén de Judá, también es verdad que creemos que sigue viniendo, sigue haciéndose presente.

Por eso se habla de las tres venidas de Jesús. La primera cuando, encarnado en el seno de María Virgen,

nació en Belén. La segunda, que será cuando él volverá al final del tiempo: «Estad a punto también vosotros, que el Hijo del Hombre vendrá a la hora menos pensada» (Mt 24,44). Pero hay también una tercera venida de Jesús, la que hace continuamente, todos los días. Él viene a nosotros a través de la Iglesia, a través de los sacramentos, a través de su Palabra. Porque creemos que viene de verdad en cada celebración de la Eucaristía y en la liturgia, creemos que hace presente los misterios de su vida, muerte y resurrección a lo largo de todo el año: «Yo estaré con vosotros todos los días hasta la fin del mundo» (Mt 28,20).

Por eso los cristianos creemos que la celebración del nacimiento del

Señor, la Navidad, no es una conmemoración, no es la celebración de su cumpleaños, sino que Él vendrá realmente a nosotros y al mundo, y por eso necesitamos prepararnos con ese tiempo del Adviento.

Si un día nos anunciaran que una persona muy importante, o alguien que amamos y valoramos mucho pero que hace tiempo que no hemos visto, vendrá a nuestra casa a visitarnos ¿no haríamos lo posible para prepararnos, para recibirle cómo se merece?

Éste es Jesús, que vino al mundo, cumplió la misión que el Padre le había encomendado, nos salvó y después de morir en la cruz resucitó. Y ahora vuelve, como dijo, para estar siempre con nosotros.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

